

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **VŠEZEP, s. r. o.**, se sídlem Hájek 35, Kdyně - Všeruby, zast. JUDr. Janou Kopáčkovou, advokátkou se sídlem Msgre. B. Staška 62, Domažlice, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2010, čj. 425/520/1041976/ENV/10, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2014, čj. 6 A 229/2010-37, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II.** Žalobkyni **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **3 dnů** od doručení tohoto usnesení České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Plzeň, ze dne 20. 4. 2010, čj. ČIŽP/43/OOH/SR01/0814642.006/10/ZKN, ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 8. 2010, čj. 425/520/10 41976/ENV/10, byla žalobkyni uložena dle § 66 odst. 4 písm. b) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, pokuta 600 000 Kč, za porušení povinnosti dle § 12 odst. 2 téhož zákona; správního deliktu se měla dopustit tím, že „*v období od června 2008 nakládala s odpady tak, že je soustřeďovala za účelem jejich materiálního využití na pozemku KN 375/1 v k. ú. Myslív u Všerub, kde nebylo takovéto nakládání s odpady povoleno*“. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného byla zamítnuta rozsudkem Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 19. 12. 2014, čj. 6 A 229/2010-37.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, jejíž součástí byl i návrh na přiznání odkladného účinku. V návrhu uvedla, že je přesvědčena, že by případný výkon rozhodnutí pro ni znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a že přiznání odkladného účinku není ani v rozporu s veřejným zájmem.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil tak, že nemá vůči jeho případnému vyhovění námitek.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle odst. 3 téhož ustanovení přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou naplněny.

[6] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je třeba, aby se Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by nasvědčovaly možnosti vzniku nepoměrně větší újmy stěžovateli oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje, a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského (městského) soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Charakter odkladného účinku pak spočívá v jeho mimořádnosti, neboť přiznání odkladného účinku má místo jen tam, kde jeho nezbytnost převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci.

[7] V projednávaném případě stěžovatelka požadavkům vyplývajícím z břemene tvrzení a důkazního břemene nedostála. Stěžovatelka v návrhu v podstatě pouze citovala část § 73 odst. 2 s. ř. s. Žádné konkrétní skutečnosti ohledně charakteru a závažnosti (intenzity) jí hrozící újmy stěžovatelka netvrdila; stěžovatelka neuvedla nic konkrétního ani ve vztahu k případné (nepoměrně menší) újmě jiných osob. Je třeba dále konstatovat, že nedošlo ani k unesení důkazního břemene stěžovatelkou, neboť k návrhu nebyly připojeny ani v návrhu navržené žádné důkazní prostředky, ze kterých by vyplývalo splnění podmínek vyžadovaných pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[8] Z důvodů výše uvedených proto Nejvyšší správní soud podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[9] Současně Nejvyšší správní soud výrokem II. uložil stěžovatelce povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soudnímu poplatku ve výši 1000 Kč (srov. k tomu též usnesení ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32). Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem

pokračování

poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (zde stěžovatelce) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*], tj. právní mocí tohoto usnesení. Stěžovatelka je povinna poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku zaplatit do tří dnů od doručení tohoto usnesení (viz § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Soudní poplatek lze zaplatit: a) vylepením kolků na tomto tiskopisu, nebo b) bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1100404415**. V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej Nejvyššímu správnímu soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

V Brně dne 26. března 2015

Zdeněk Kühn
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji rozhodnutí a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek 1000 Kč.

podpis .....

Místo pro nalepení kolkových známek: